

Kamaráti Pašinkovia rozdáujú deťom radosť

Vlákná detského života

Tenučné vlákno, pavučinka. A okamih, keď sa môže pretrhnúť. Taký je ľudský život, keď ho zachváti zákerná choroba. A pritom vieme, že sú veci, okamihy, situácie, keď to vlákno môže spevnieť. Nepretrhne sa. A človek zostáva žiť.

Nemocnica, lôžko, sestričky, lekár a potom ešte nádej a silná viera. Viera, že sa znova vrátíme do života. Aj na to všetko myslí Ing. arch. Vladimír Husák, keď prišiel do Bibiana s myšlienkou spríjemniť, oteplíť nemocničné izby, nemocničné chodby. Pýtate sa prečo? Nuž preto, aby spevnelo vlákno detského života.

Keď je človek chorý a dlhšie leží v posteli, hľadá okolo seba všetko, čo je príjemné. Aby to príjemné pomohlo prekonať bolesť, trápenie, aby prinášalo radosť. A radosť lieči. Preto myšlienka obdarovať detské nemocnice peknými, umelecky hodnotnými obrázkami, sa ukazovala ako pavučinkové vlákno, ktoré zrazu prerastá v pevné oceľové lanko.

Kamaráti Pašinkovia – pomenoval svoju knihu deťom spisovateľ Ivan Kalaš. Kto boli tí jeho Pašinkovia? – Lesní pomocníčkovia, ktorí s láskou opatrujú v lese dub, lebo všetko čo v lese rastie má niekto rád. Každý strom a kvet má svojich Pašinkov.

Prevzali sme Kalašovu symboliku a stali sme sa aj my Pašinkami. Pripojil sa k nám akad. maliar František

Blaško. Ponúkol svoje obrázky. Nie originály, ale prvé náčrtky, ktoré mu poskytla tlačiareň na korekciu, podľa ktorých výtvarník posudzuje kvalitu tlače či farebnosť, skôr ako sa začne tlačiť knižka. František Blaško vybral pol stovky ilustrácií-náčrtkov zo siedmich knižných titulov, ktoré ilustroval. Vladimír Husák ich dal zarámo-

vať. Bibiana – medzinárodný dom umenia pre deti usporiadala 14. septembra malú slávnosť. Obrázky vystavil a pozval nielen darovateľov, ale aj obdarovaných. Prišli lekári, pediatri, opatrovatelia detí, ale aj rodičia a deti z detského onkologického oddelenia Detskej fakultnej nemocnice v Bratislave. Do tohto rodinného kruhu po-

núkli svoj dar detskí hudobníci. Nechýbali ani vŕcne slová dospelých a možno aj slzy pohnutia, na ktoré v tomto uponáhľanom čase málokedy sa nájde čas. A tak sme sa všetci na chvíľu zastavili, stali sme sa Pašinkami a rozdávali deťom radosť. Tým, ktoré to veľmi potrebujú.

Nechceli by sme v tomto boji o „pevné vlákna detského života“ prestať, zastaviť sa. Naše prvé stretnutie bolo prvým ohnívkom reťaze, ktorá by mala pokračovať. Veď detských nemocníc je veľa. Keby sme ich chceli spočítať v Slovenskej republike, nestáli by nám prsty na obidvoch našich rukách.

Bibiana by sa rada stala premostením medzi tými, ktorí sa rozhodli „darovať deťom radosť“, medzi umelcami, výtvarníkmi, vydavateľstvami, básnikmi, spisovateľmi, architektmi, nemocnicami a chorými deťmi na druhej strane. A to nielen v Bratislave, ale aj v Banskej Bystrici, Žiline, Košiciach, v Prievidzi, Nitre, Galante, Liptovskom Mikuláši, Prešove, Čadci atď. Možno by sme našli pomoc aj medzi sponzormi, podnikateľmi, ktorí by nám túto myšlienku pomohli uskutočniť.

Nápad, ktorý sme ako prvý zrealizovali, nepotrebuje veľa peňazí, jeho hodnota spočíva v inom. Vo vnútornom bohatstve človeka. Ak ste objavili v sebe toto bohatstvo a máte pocit, žeby ste z neho mohli darovať, prihláste sa nám. V Bibiane, vás radi privítame.

MARTA KRALIKOVÁ

Z vernisáže výstavy Kamaráti Pašinkovia v štúdiu Bibiana.

Snímka: DUŠAN KITTLER